

คณะ โกลด์สตีปรีไฟ 2553: การศึกษารูปแบบการวางผังเมืองที่เป็นระบบ
เพื่อสร้างเมืองที่น่าอยู่ ปริญญาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อมมหาดบัณฑิต
สาขาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม ภาควิชาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์เอกกรินทร์ อนุคุณยุทธชน, Ph.D.
469 หน้า

การศึกษารูปแบบการวางผังเมืองที่เป็นระบบเพื่อสร้างเมืองที่น่าอยู่ เป็นการศึกษาด้วย
วิธีการวิจัยทางเอกสารและกรณีศึกษา เพื่อเสาะหารูปแบบการวางผังเมืองและการแก้ไขปัญหา
เมืองที่ยั่งยืน อันมีประสิทธิภาพมากกว่าการวางผังเมืองเชิงเดี่ยว ในขณะที่การวางผังเมืองเชิงเดี่ยว
เป็นการวางผังด้วยวัตถุประสงค์เพียงอย่างเดียว และด้อยประสิทธิภาพเนื่องจากขาดการมีส่วนร่วม
ของภาคประชาชน แต่การวางผังเมืองอย่างเป็นระบบได้นำกระบวนการการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน มาใช้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา โดยกลไกนี้สามารถดำเนิน
ไปได้โดยไม่ต้องการแรงผลักดันเพิ่มเติมจากรัฐ จากกรณีศึกษาของแผนพัฒนาเมืองคูริติบา
ประเทศบราซิล ต้นแบบของแนวคิดนี้สามารถแก้ไขปัญหาเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนอง
ความต้องการของประชาชน และสามารถติดตามผลการดำเนินการของภาครัฐซึ่งช่วยบรรเทา
ปัญหาการถือครองที่ดินได้ ทั้งนี้ในการศึกษาพบว่า รูปแบบการวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ
เป็นแนวทางใหม่ในการวางผัง ที่อาศัยการสร้างระบบจากกลยุทธ์ที่สังเคราะห์จากหลายแนวคิดที่
มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเมืองในกระแสโลก ขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาให้เป็นไปได้โดยอัตโนมัติ
ด้วยผลประโยชน์และผลพลอยได้ ที่จะเกิดกับทั้งภาครัฐและภาคประชาชน นำไปสู่การพัฒนา
อย่างยั่งยืนและสร้างเมืองที่น่าอยู่ ตามเป้าหมายของวาระการประชุมที่ 21 ที่มุ่งเน้นการเพิ่ม
คุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน